

ΑΡΘΡΟ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΕΙ Η ΛΗΛΑΣΙΑ

Μύθος η παραγραφή της ποινικής ευθύνης υπουργών

Από το 1995 και μετά η κατοχή και η διαχείριση προϊόντος εγκληματικής δραστηριότητας - όπως η απιστία περί την υπηρεσία, η δωροδοκία και η δωροληψία κρατικών λειτουργιών, ως εκδηλώσεων της κατά την κοινή αντίληψη πολιτικής διαφθορά - συνιστά αυτοτελώς διωκόμενο αδίκημα. Η παραγραφή του ειδικού και αυτοτελούς αυτού αδικήματος ξεκινά από την στιγμή που και το τελευταίο ευρώ του προϊόντος του εγκλήματος που διατηρείτο από πολιτικά πρόσωπα, συνεργούς και τους εν γνώσει της προέλευσής του ειδικούς διαδόχους ή κληρονόμους τους ξοδεύεται.

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΧΑΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟ

Η ποινική αυτή ευθύνη διατηρείται, ακόμη και εάν η ευθύνη για την γενεσιουργό του «βρόμικου χρήματος» εγκληματική δραστηριότητα των πολιτικών προσώπων που την μετήλθαν θεωρείται παραγεγραμμένη, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον Νόμο περί Ευθύνης Υπουργών. Το δίκαιο της ανάγκης επιβάλλει σήμερα περισσότερο από ποτέ την ταχεία, συντεταγμένη, νόμιμη και αποτελεσματική έρευνα μεγάλων υποθέσεων διαφθοράς και συνενοχής των επίορκων και ελαστικών συνειδήσεων του πολιτικού συστήματος. **Ο λαός, έστω και αργά, απαιτεί εδώ και τώρα την απόδοση δικαιοσύνης, την τιμωρία της διαφθοράς, την φυλάκιση των γκάνγκστερ της πολιτικής, της διοικητικής, της δικαστικής εξουσίας και των συνενόχων τους.** Η κοινωνία χρειάζεται ελπίδες για να κρατηθεί, αναζητά όραμα, ψάχνει γνωμομηγύροτες που θα επιδιώξουν την μεταρρύθμιση ενός κράτους οπερέτας σε κράτος δικαίου και ασφάλειας, που θα επιβάλλουν με το προσωπικό τους παράδειγμα, την πολιτική ανιδιοτέλεια και τις θυσίες τους την ηθική παλινόρθωση της κοινωνίας και της εξουσίας που την ρυθμίζει.

Οι ώρες απαιτούν προτάσεις, αναζητούν λύσεις και ελπίδες
Στα παραπάνω πλαίσια κρίνεται ως απολύτως απαραίτητη, την ερχόμε-

νη εβδομάδα και πάντως πριν την ολοκλήρωση των εργασιών οποιασδήποτε εξεταστικής επιτροπής, η άμεση ψήφιση από τη Βουλή μιας ξεκάθαρης διάταξης, που να προβλέπει την ολοκληρωτική ποινική και αστική αμνηστία πολιτών που μπορούν να αποδείξουν αυτό που όλοι νομίζουμε ότι γνωρίζουμε αλλά κανείς δεν έχει μέχρι σήμερα επιτύχει να αποδείξει. Εγκληματιών ή εκβιασθέντων πολιτών που θα χορηγήσουν στοιχεία τα οποία ο φυσικός δικαστής θα αποδεχθεί ως αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία εγκληματικής δραστηριότητας πολιτικών προσώπων, ακόμη και εάν οι ποινικές ευθύνες αυτών φέρονται ως συνταγματικά παραγεγραμμένες. **Εάν ο κάθε Χριστοφοράκος, ο κάθε Καραβέλας και ο κάθε επί δεκαετίες «λαδιάρης» προμηθευτής του Δημοσίου δεν μπορεί να συλληφθεί άμεσα σήμερα, πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι η ευθύνη του δεν εξαντλείται στην ποινική αντιμετώπιση συγκεκριμένων εγκλημάτων του που τυχόν, παραγράφηκε.** Και πρέπει να προσφέρει στην κοινωνία ως αντίδωρο για την ατιμωρησία του τους επίορκους πολιτικούς «στο πιάτο». Θα ήταν ευχής έργο κάθε επίορκος πολιτικός και ο κάθε συνεργός του να αντιληφθούν ότι, για πράξεις που έλαβαν χώρα μετά το 1995, παραμένουν ποινικά υπόλογοι κάθε στιγμή που διατηρούν έστω και ένα περιουσιακό στοιχείο που παράνομα απέκτησαν.

►► Η κατοχή και διαχείριση χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων που προέρχονται από εγκλήματα πολιτικών προσώπων μετά το 1995 συνιστά αυτοτελώς διωκόμενο κακούργημα που δεν παραγράφεται εφόσον διατηρείται ακόμη έστω και μέρος των κλαπέντων. ►► Το αδίκημα του «ξεπλύματος βρόμικου χρήματος» δεν τελείται μόνο από τους επίορκους υπουργούς, τελείται και από τους διαδόχους και κληρονόμους όσων κατείχαν ή διαχειρίστηκαν τέτοιο χρήμα.

Ο μεγαλύτερος δε κίνδυνος για έναν αδικητή που θεωρεί τον εαυτό του «επιτυχημένο» και «ασφαλή», είναι ότι η ευθύνη αυτή μπορεί να βαρύνει και τους κληρονόμους του. Εάν, βεβαίως, τα δικαστήρια δεχθούν ότι αποδεικνύεται η εκ μέρους τους γνώση της παράνομης προέλευσης των περιουσιακών στοιχείων που τους κληροδότησαν ή τους μεταβίβασαν οι, με τον παραπάνω τρόπο, «επιτυχημένοι» γονείς τους. **Η ισότητα και ισονομία των Ελλήνων**
Μακάρι να είχαμε χρόνο για τη θεωρητική αντιμετώπιση των αντισυνταγματικών διατάξεων του Συντάγματος. Αφού μόνο αντισυνταγματική θεωρούμε αρκετοί ότι είναι σήμερα η πρόβλεψη του άρθρου 86 Σ για την ειδική παραγραφή των εγκλημάτων πολιτικών προσώπων. **Η συγκεκριμένη διάταξη αντιβαίνει στη θεμελιώδη αρχή της ισότητας και της ισονομίας των**

Ελλήνων. Όχι απλά δεν υπάρχει ένας, έστω, ένας λόγος δημοσίου συμφέροντος που επιτρέπει την διατήρησή της. Υπάρχουν 120 δις ΔυΝαΤοί λόγοι που επιβάλλουν την κατάργησή της. Οι ευκαιρίες του 2004 να χυθεί φως στις μεγάλες και ανοιχτές, τότε, υποθέσεις διαφθοράς παρήλθαν ανεκμετάλλετες. Χάθηκαν μέσα στην αναποτελεσματικότητα των χειριστών τους και την άρνηση άλλων επίορκων και συμβιβασμένων και άλλων απελπιστικά «λίγων» δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών. **Αυτό το επτασφράγιστο μυστικό με τις αποδείξεις των εγκλημάτων, πολιτικών και κρατικών λειτουργιών, εκπροσώπων του εκδοτικού, δημοσιογραφικού, δικαστικού και παρασιτικά επιχειρηματικού συστήματος πρέπει να γίνει πα γνωστό.** Φρονώ ότι η παρούσα Βουλή - την οποία πολλοί, μεταξύ αυτών και εγώ, θεωρούμε προσωρινή και

υπηρεσιακή - οφείλει μέσα στα όσα χρήσιμα κάνει σήμερα, έστω και καθυστερημένα, να αξιοποιήσει τις τελευταίες ευκαιρίες που έχει για την τιμωρία των επίορκων υπουργών προηγούμενων κυβερνήσεων, αδικημάτων που δύνανται με τον τρόπο αυτό επιτέλους να υποχρεωθούν να δικαστούν και να λογοδοτήσουν. Εάν δεν το πράξει, οποιαδήποτε κυβέρνηση προέρχεται από αυτήν τη Βουλή και τα αποχωρούντα κόμματα που την απαρτίζουν θα παραμείνει χωρίς ηθική νομιμοποίηση στην συνείδηση του πολιτειακά κυρίαρχου λαού. Χωρίς ηθική νομιμοποίηση καμία κυβέρνηση δεν θα μπορέσει να προτείνει και να επιβάλει την εφαρμογή μεταρρυθμιστικού και αναπτυξιακού μέτρου. **Τα πρόβατα αγρίεψαν, δεν ανέχονται πια τον γέρικο, ξεδοντιασμένο και άνευρο λύκο για να τα φυλάει. Ελπίδες υπάρχουν. Προτάσεις υπάρχουν. Ζητούνται Έλληνες.**